

Øen byder på meget andet end minder om Napoleon Bonaparte

Aktiv på Elba

En af måderne at overnatte på. Her campingpladsen med havudsigt ved Scaglieri.

Natasja Broström
Tekst og foto

Få øer har så mange aktive tilbud som Elba. Desværre er vejene få, men så må man jo prøve at komme rundt på anden måde

Elba har i det hele taget i århundreder været i voldsomt underskud af veje.

Der skulle en afsat kejser til, før end øen ti kilometer fra fastlandet overhovedet begyndte at tænke i infra-

struktur.

Da den franske kejser, den forviste Napoleon Bonaparte, satte sin fod på øen i 1814, brugte man hovedsageligt søvejen for at komme rundt.

Med en dugfrisk udnævnelse til guvernør over de godt 100.000 borgere i lommen gik den altid aktive Napoleon i gang med at anlægge en havn i hovedbyen Portoferraio og sætte baglandets små grusveje i system.

200 år senere må man kon-

statere, at han aldrig rigtig fik fuldført projektet. De 27 gange 18 kilometer, som udgør øens areal, mangler stadig veje, men de veje, som er der, fungerer, og nummerplader fra hele Europa pendler ivrigt frem og tilbage ad de smukke kyststrækninger.

Begrænsede veje

At flere dele af Elba også er naturreservater, sætter naturligt nok en begrænsning på lysten til at asfaltere øen.

De få veje gør også, at få kilometer i fugleflugt på kortet i virkeligheden tager længere tid at køre end beregnet, da vejene kringler sig rundt om hvert et højdedrag. Hvis man nu fik den lyst at køre hele vejen rundt ad de 147 kilometer kyst, så ville næsten en tredjedel ikke kunne lade sig gøre i bil.

I stedet ledes man indad og opad mod smukke byer som Marciana og Poggio i vest og Rio Elba i øst. De mange hårnålesving sætter maverregionen på prøve, men udsigten er fantastisk, og der behøver ikke nødvendigvis følge en by med.

Smuk udsigt

Fra naturens fredfyldte højdepunkter kan man se vidt omkring. Fra det østlige Ponte Nera kan man som Napoleon skue mod Korsika. Fra Madonna del Monte, ligeledes i øst, kan man se ned på flere af øens byer, og fra Monte Orello, næsten præcist placeret i øens centrum, kan man se hele Portoferraio-bugten.

Trods de få bilvenlige strækninger er der mange andre måder at opleve øen på. Langt de fleste hoteller, pensionater, ferievillaer og campingpladser er ved at flyde over med brochurer for kajak, kano, dykning, hiking, faldskærmsudspring og ridning.

Sidstnævnte måtte naturligvis prøves.

nat@eb.dk

Kejserens ø

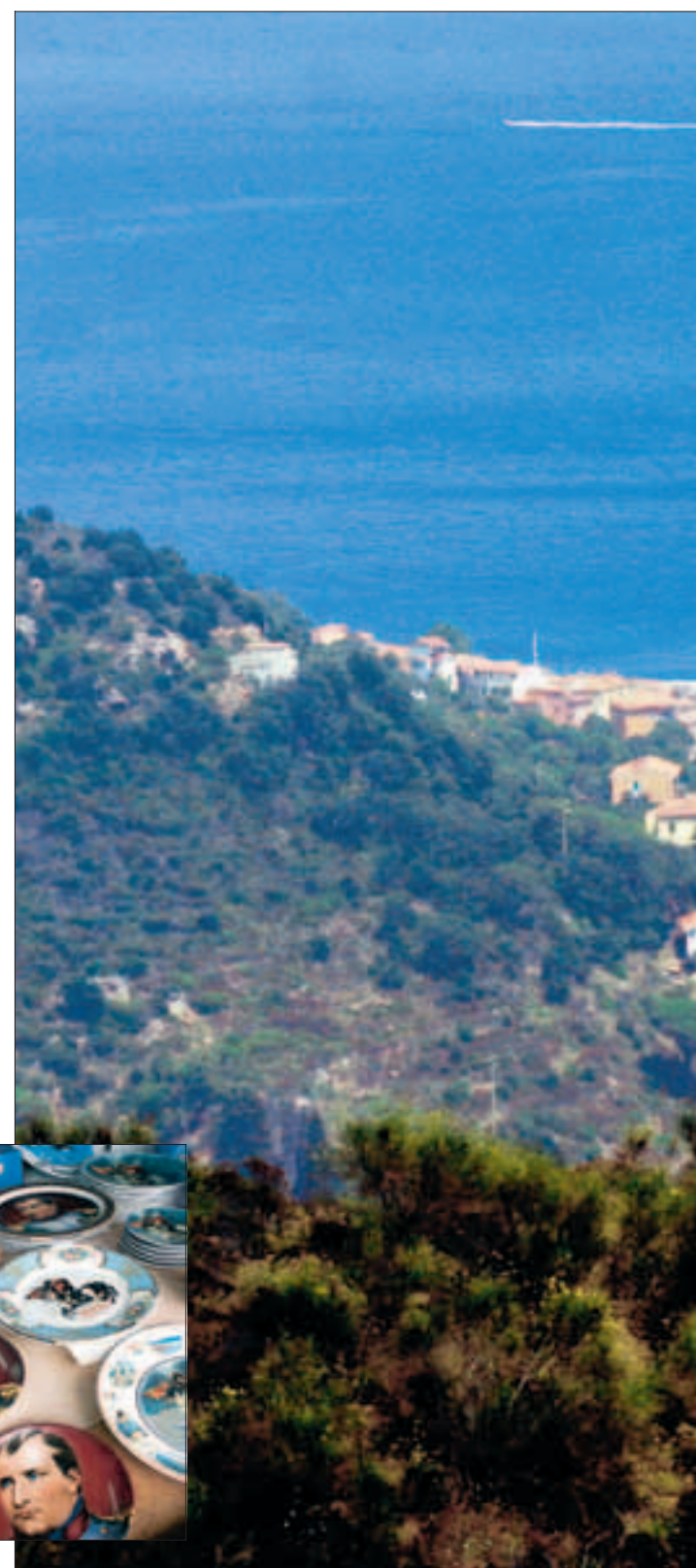
Elbas mest berømte beboer boede der faktisk mindre end et år. Napoleon Bonaparte blev i 1814 forvist til øen. Forvisningen var forklædt som en guvernørpost delvist betalt af Frankrig. I de ni måneder, som gik, før han flygtede i 1815, fik han anlagt en havn i Portoferraio, bygget adskillige veje og udvidet landbruget.

Han boede to steder, Palazzina dei Mulini i Portoferraio gamle bydel og i villaen San Martino cirka seks kilometer sydvest for byen. Her kan man se hans feltseng, hans bibliotek, hans håbløse skriblerier i forsøget på at lære engelsk og mere elegant – sølvtallerkner og snustobaksdåser med billeder af den enorme familie Bonaparte. Begge steder er åbnet som museer. På hverdage mellem 9 og 19, på søndage og helligdage indtil klokken 13. Der kan købes en samlet billet til begge for 11 euro (82,50 kroner) eller hver for sig til seks euro (45 kroner).

Man finder kitchet krams med Napoleons motiv mange steder.

En af de større havne på Elba, hvorfra der stadig fiskes og sælges til de lokale restauranter.

Op på dupperne

ELBA: Sol og sport

Mad og drikke

■ Det er ikke så billigt, som man skulle tro. Vi er på en turistø, hvor især danskere, tyskere og hollænderne har fundet et lille paradys. Det jækker priserne op i byer som Marina Di Campo og Porto Azzuro. Så prøv eventuelt de ydmyge steder. Her er to priseksempler

■ Frokost: I den lille bjergby Rio Nell' Elba i den østlige

del af øen spiste vi på et lille torv med udsigt til bjergene. Vi kom af med 27 euro for en frokost, som bestod af to små forretter, to glas hvidvin og en skål tomat salt.

■ Aftensmad: To forretter, to store kalvefileter, en flaske rødvin og hvidvin, en tomat salat og en god udsigt til havet kostede os

under 400 kroner på en restaurant nær vores hotel på St. Andrea-pynten.

■ Drikke: Der skal væske til undervejs, og selv i de mest besøgte byer kommer en flaske vand ikke over en euro og en kaffe ikke over to.

På tur med Basta-Paolo

Allerede fra det første bid burde man ane uråd. Appaloosaen Paolo er ikke til at stole på.

Ikke alene er hans rødspættede skind ganske synligt i landskabet, men det er resultatet af hans forkærlighed for at nappe efter alt også. Knap er turens tre udvalgte heste sadlet før sætningen 'Paolo - basta!' høres.

Han efterlader en halv centimeter dybt bidemærke i armen på min guide, men hun tager det

afslappet. Dasker ham over næsen. Basta!

Vi sidder op. Jeg griber tøjlen, men min ganger Daisy er ikke lige parat til en ridetur gennem et af Elbas mange smukke områder, Monte Orello.

Rap hest

Jeg sætter blidt hælene i hendes flanker, men det er først, da Paolo er skridtet forbi, at hun sætter i gang.

Kort efter har vi ladet bilen og min mandlige rejsekollega bag os. Tre piger på tur gennem duftende rododendron-lunde, friske, vilde rosmarinbuske og skyggefulde pinjer.

Bortset fra en evig pludren fra de to italienske piger så nyder jeg fuglekvidderen og de udsigter, vi møder undervejs. Stierne er bløde og velegnet til hestehove. Trods flere vejkrøds møder vi kun en eneste bil, som